

Frederica Hugenholtz

Een
Islamitische
Verrassing

2014

www.eenislamitischeverrassing.nl
Rotterdam

Inhoud

Baardmannen	7
Couscous	17
Geestelijke armoede	27
Overgave	43
Vrouwen	53
Merkkleding	65
Kopvoddentax	73
Islamisering	87
Verwarring	97
Babybezoek	113
Twee maten	119
Vasten	131
Grapje?	141
Ruzie	153
Shahada	167
Mevrouw de moslim	179
Onbegrip	191
Feest	203
Epiloog	213
Verklarende woordenlijst	217

Baardmannen

Ze tuurde door de etalageruit in de hoop een glimp op te vangen van de achterliggende ruimte. Het was onmogelijk om een blik naar binnen te werpen, het vertrek was afgeschermd met een grote zwarte doek.

Op de deur van het pand stond met gekrulde letters “Islamitisch Informatie Centrum” geschreven.

Ze twijfelde. Kon zij wel, gekleed in haar vrolijke zomerjurkje en met lange losse haren, bij een islamitisch centrum naar binnen gaan? Wat zou ze daar aantreffen? Misschien zat er wel een groep baardmannen in lange jurken binnen die zich een ongeluk schrokken als zij opeens voor hun neus stond. Ze moest even lachen om haar eigen gedachten. Haar hart klopte sneller toen ze langzaam de deur opendeed.

Ze kwam in een goed verlichte ruimte, langs twee muren stonden boekenkasten. Aan één muur hingen posters met Arabische teksten en, vermoedde ze, een poster met het Arabische alfabet. In het midden stond een lange tafel waar een paar boeken op lagen en een houten dienblad met theepot en kleine glazen theekopjes eromheen. Aan de tafel zaten twee mannen met een mediterrane uiterlijk.

Beiden droegen een spijkerbroek met overhemd. Geen lange baarden en jurken, flitste het door Lisa's hoofd, dat valt mee. Eén van hen stond op en liep naar haar toe.

‘Goedemiddag,’ zei hij in accentloos Nederlands. ‘Waar kunnen we je mee helpen?’

Het was een vriendelijke man om te zien, ze schatte hem rond haar leeftijd. De andere man leek iets ouder en keek wat strenger, misschien lag dat aan zijn gitzwarte ogen. Hij had alleen even naar haar geknikt als begroeting waarna hij verder ging met typen op een laptop.

‘Goedemiddag, ik hoop dat het geen probleem is dat ik zo kom binnenvallen,’ zei Lisa enigszins verlegen.

‘Helemaal niet, je bent van harte welkom,’ antwoordde de vriendelijk uitziende man.

‘Wil je rondkijken bij de boeken of heb je een vraag voor ons?’

‘Ik ben op zoek naar informatie over de islam,’ zei Lisa.

‘Dan ben je hier aan het goede adres,’ zei hij glimlachend.

‘Mag ik vragen wat je interesse in de islam gewekt heeft?’

Hij denkt toch niet dat ik voor mezelf op zoek ben naar informatie? dacht Lisa. Ze schoot bijna in de lach.

‘Nee sorry, ik kom hier voor mijn studie, niet vanwege persoonlijke belangstelling,’ haastte ze zich te zeggen.

‘Je hoeft je niet te verontschuldigen,’ zei de man. ‘Wie weet wordt je interesse alsnog gewekt als je er iets over leest.’

Dat lijkt me sterk, dacht Lisa.

‘Ik heb wat algemene informatie nodig voor mijn scriptie.’

Het is gelukkig bijna klaar, ik moet alleen nog een paragraaf over de islam schrijven.'

'Ga zitten, ik heb wel een paar folders met beknopte informatie voor je. We hebben net thee gemaakt, wil je ook een kop?'

'Nee, dank je,' zei Lisa.

'Les nummer één over islam, als een moslim eten of drinken aanbiedt accepteert hij geen nee, dus, wil je thee?'

'Goed, één kop thee graag,' zei Lisa lachend.

Ze bedacht dat het waarschijnlijk geen slecht idee was geweest om naar dit informatie centrum te komen.

'Mijn naam is Achmed, dit is mijn broeder Osman.'

Osman keek even op van zijn laptop.

'Zijn jullie echt broers of bedoel je broers door jullie geloof?' vroeg Lisa belangstellend.

'Het laatste,' zei Achmed. 'Ik kom uit Egypte, hij uit Turkije.'

'Ik ben Lisa en ik kom uit Nederland.'

Beide mannen lachten.

Ze aarzelde, normaal gesproken zou ze nu opstaan en haar hand uitsteken. Geen van de beide mannen maakten aanstalten om haar een hand te geven, ze besloot te blijven zitten.

'Wat studeer je, waar gaat je scriptie over?' vroeg Achmed.

Ze vertelde dat ze maatschappijgeschiedenis studeerde. Met het inleveren van haar scriptie zou ze haar studie afronden.

In haar eindschiptie beschreef ze de mogelijke oorzaken

van jeugdcriminaliteit onderverdeeld naar verschillende bevolkingsgroepen.

‘Zo, je schrijft dus over criminele Marokkanen.’ Het was de eerste keer dat Osman zich in het gesprek mengde. ‘Ja, dan is het voor de hand liggend dat je iets over de islam schrijft,’ zei hij op een sarcastische toon. ‘Islam en criminaliteit zijn natuurlijk nauw aan elkaar verbonden.’

Voor de tweede keer verontschuldigde Lisa zich.

‘Het is niet mijn bedoeling jullie te beledigen, mijn studiebegeleider stelde voor om een paragraaf over de islam toe te voegen.’

Lekker zwak om Bart, die de vriendelijkheid zelve was, de schuld te geven, dacht ze.

‘Het is toch zo dat de meeste Marokkaanse jongens van huis uit moslim zijn?’ verdedigde ze zichzelf.

‘Dat klopt,’ zei Osman. ‘Maar indien het onderwerp van je scriptie kindermisbruik was geweest, had je dan ook een paragraaf over het katholicisme toegevoegd?’

‘Waarschijnlijk niet,’ zei Lisa.

‘Ik kan je verzekeren,’ vervolgde hij, ‘indien die Marokkaanse jongens de regels van ons geloof zouden volgen, ze niemand tot last zouden zijn. Het is juist het gebrek aan islam dat tot crimineel gedrag leidt, zet dat maar in je scriptie!’

Lisa wist even niet wat ze moest zeggen, ze vroeg zich af of hij boos was geworden.